

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Pogorârea Duhului Sfânt - Rusaliile

Luni, 9 iunie: Sfânta Treime

Ilustrație realizată de Cristian Ștefan

Popas aniversar: șase ani de la întronizarea Înaltpreasfințitului Părinte Mitropolit Teofan

Astăzi 8 iunie se împlinesc șase ani de la instalarea Înaltpreasfințitului Părinte Teofan ca Mitropolit al Moldovei și Bucovinei. Fără a enumera multele și frumoasele împliniri ale eparhiei noastre în acești ani, mulțumim Bunului Dumnezeu pentru darurile și realizările cu care ne-a binecuvântat prin strădania și jertfelnicia ierarhului nostru.

Întru mulți, fericiți și binecuvântați ani, Înaltpreasfințite Stăpâne !

Evangelhia duminicii Ioan 7, 37-53; 8, 12

37. Iar în ziua cea din urmă - ziua cea mare a sărbătorii - Iisus sta între ei și a strigat, zicând: "Dacă însetează cineva, să vină la Mine și să bea!"
38. Cel ce crede în Mine - precum a zis Scriptura - râuri de apă vie vor curge din inima lui".
39. Iar această a spus-o despre Duhul pe Care aveau să-L primească acei ce cred întru-Însul. Că Duhul încă nu era dat, pentru că Iisus încă nu Se preamărise.
40. Deci mulți din mulțime, auzind cuvintele acestea, ziceau: "Într-adevăr, Acesta este Profetul!"
41. Iar alții ziceau: "Acesta este Hristosul!" Iar alții ziceau: "Oare din Galileea va să vină Hristos?";
42. n-a zis oare Scriptura că Hristos va să vină din sămânța lui David și din orașul Betleem, unde a fost
43. Și dezbinare s-a făcut în mulțime din pricina Lui.
44. Iar unii dintre ei voiau să-L prindă, dar nimeni n-a pus mâinile pe El

45. Deci slujitorii au venit la farisei; și aceia le-au zis: "De ce nu l-ați adus?"
46. Slujitorii au răspuns: "Niciodată n-a vorbit un om așa cum vorbește omul acesta".
47. Și le-au răspuns fariseii: "Nu cumva și voi ați fost amăgiți?";
48. e cineva dintre căpetenii care să fi crezut în el? sau dintre farisei?...
49. Dar această mulțime care nu cunoaște legea, blestemată este!...".
50. A zis către ei Nicodim, unul dintre ei, cel ce mai-nainte venise noaptea la El:
51. "Oare legea noastră îl osândește pe om fără că mai întâi să-l asculte și să cunoască ce a făcut?"
52. Ei au răspuns, zicând: "Nu cumva și tu ești din Galileea? Cercetează și vezi că din Galileea nu se ridică
53. Și s-a dus fiecare la casa lui.

Program liturgic în această săptămână

◆ **Astăzi, Duminica Cincizecimii, a Pogorârii Sfântului Duh, Duminica Mare, sau Duminica Rusaliilor**, începând cu ora 8.00, Slujba Utreniei, a Sfintei Liturghii. După Sfânta Liturghie, la ora 12.00 se va oficia "Slujba plecării genunchilor", Vecernia cu rugăciuni deosebite, la sfârșitul căreia se împart ramuri de tei binecuvântat.

◆ **Luni, 9 iunie**, începând cu ora 7.00, Slujba Utreniei și a Sfintei Liturghii, întru cinstirea Sfintei Treimi

◆ **Marți, 10 iunie, ora 18.00**, Slujba Acatistului Sfintei Mari Mucenițe Ecaterina

◆ **Miercuri și Vineri în această săptămână este harți**

◆ **Vineri, 13 iunie, ora 18.00**, Slujba Agheasmei și Acatistul Sfântului Duh, cu rugăciuni de mulțumire, precum și dezlegări și rugăciuni pentru diferite trebuințe, urmate de citirea pomelnicelor care se poartă la biserica noastră

◆ **Sâmbătă, 14 iunie, ora 18.00**, Slujba Vecerniei

Mărturisitori pentru Sfânta Treime

Scopul vieții fiecărui creștin este dobândirea Sfântului Duh și vederea lui Dumnezeu, așa cum Hristos adevărește prin cuvintele *Fericiți sunt cei curați cu inima, că aceia vor vedea pe Dumnezeu*. (Matei 5,8). În aghiografia rusă există sfinți care s-au

învrednicit să o vadă pe Maica Domnului – Sfântul Serafim din Sarov (2 ianuarie), pe Hristos – Sfântul Siluan Atonitul (24 septembrie) și pe Sfânta Treime – Sfântul Alexandru din Svir (30 august). În Biserica Rusă credința în Sfânta Treime a fost exprimată diferit de către sfinți: Sfântul Serghie de Radonej (25 septembrie) este numit "teologul Sfintei Treimi", Sfântul Andrei Rubliov (4 iulie) este iconograful Sfintei Treimi, Sfântul Pavel Florenski este numit mărturisitorul Sfintei Treimi prin mucenicie, iar Sfântul Alexandru din Svir este cel care s-a învrednicit să vadă Sfânta Treime, asemenea lui Avraam, prin arătarea a trei bărbați.

Publicație editată de Parohia TOMA COZMA, ISSN 2067 - 8274
Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași, tel/fax: 0232 211 273
Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844
Preot II Iustinian-Ionuț Răduc, tel. 0729 935 888,
Secretar redacție Vasilica Onofrei,
tel. 0741 706 602, 0761 621 994,
redactor_sef@yahoo.com
www.parohiatomacozma.ro,
parohiatomacozma@gmail.com

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450 deschis la Raiffeisen Bank Iași

Colectă pentru refacerea acoperișului casei parohiale

Ploile din ultima perioadă au pus în evidență problemele majore ale acoperișului de la casa parohială, care necesită intervenție de urgență, pentru a stopa curgerea apei prin tavane.

Apelăm la ajutorul tuturor celor care ne pot sprijini pentru refacerea acoperișului, a cărui tablă și șarpantă au fost profund afectate în ultimele decenii.

BIBLIOTECA PAROHIALĂ

Delectează-te cu o lectură plăcută!

Citește și informează-te !

Prin Biblioteca Parohială, vă punem la dispoziție o gamă largă de cărți religioase și de cultură generală.

Program de funcționare:

Duminica, între orele 11.00-12.00

Persoane de contact:

*Alexandra Popa, tel. 0742 322 580,
petite_sourire@yahoo.com

*Irina Dănilă, tel. 0742 344 024,
irina_danila93@yahoo.com

Lucrări de hidroizolație temelie și refacere acoperiș la casa parohială

Ne-a ajutat Bunul Dumnezeu să reluăm lucrările de reparații la casa parohială. A fost realizată o cămășuală din beton pentru a se regulariza partea de temelie ce se află sub pământ. Peste aceasta urmează a se aplica hidroizolația corespunzătoare.

De asemenea, au fost refăcută șarpanta și asteriala, grav deteriorate de umiditate în ultimele decenii.

După montarea sistemului de evacuare a apei pluviale, s-a realizat acoperirea cu tablă zincată ondulată, astfel încât a fost oprită pătrunderea apei în interior.

Duhul Sfânt ne transformă viața într-o nesfârșită sărbătoare

Astăzi Cincizecimea de odinioară, în care vechii evrei sărbătoreau Primirea Legii pe Muntele Sinai prin citire din Tora și dialoguri pentru interpretarea acesteia, a primit din perspectivă creștină o nouă și profundă semnificație. Astăzi străvechea sărbătoare *Rozalia*, care îi chema pe romani să-și cinstească morții împodobindu-le mormintele cu trandafiri, a îmbrăcat haina creștină a unei noi înțelegeri a vieții. Mărturia Scripturii ne încredințează că la sărbătoarea Cincizecimii, care a urmat Înălțării Domnului la ceruri, Duhul Sfânt a coborât asupra apostolilor și a luat naștere prima comunitate creștină, punându-se astfel bazele Bisericii lui Hristos, călăuzită de Duhul Sfânt.

Deși este sărbătoare de referință pentru întregul an bisericesc, întrucât de la această duminică se numără celelalte duminici, totuși în manifestarea creștină, Pogorârea Duhului Sfânt nu inaugurează, nu generează un nou salut, așa cum se întâmplă la Înviere sau la Înălțare. Chiar dacă cele două saluturi creștine au menirea de a ne înălța mintea către Hristos și lucrarea Sa mântuitoare, totuși o analiză mai atentă evidențiază faptul că noi, creștinii suntem chemați a ne încredința, a vesti și a trăi la Paști mesajul Învierii: Domnul Iisus Hristos a biruit moartea pentru noi și pentru a noastră mântuire. Și tot noi suntem chemați ca, mărturisind Înălțarea Domnului să ne înălțăm la nivelul manifestării de cetățeni ai Împărăției Cerurilor.

Pogorârea Duhului Sfânt reprezintă inițiativa lui Dumnezeu în favoarea noastră. Prezența și binecuvântarea lui Dumnezeu se așează peste calitățile umane pe care le sfințește, adică le pune la temelia relației noastre cu Sfânta Treime. Iar revărsarea și lucrarea Duhului Sfânt ne transformă, ne identifică, ne călăuzește din interior spre exterior către demnitatea de fii ai Tatălui Ceresc. Exuberanța acestei sărbători trebuie resimțită în intimitatea sufletului, căci, în mod particular și diferențiat, fiecare are un mod al său de a se manifesta în lume.

Pogorârea Duhului Sfânt ne responsabilizează duhovnicește, căci, dobândind calitatea de fii ai lui Dumnezeu, trebuie să ne angajăm și noi în mântuirea altora. E un statut ce se înnoiește cu fiecare revărsare de har pe care o dobândim prin Sfintele Taine, prin slujbele Bisericii și prin rugăciunea personală. Mereu și mereu ne înnoim în Duhul.

În sfârșit, Pogorârea Duhului Sfânt, ne deschide spre un alt mod de a cunoaște, de a înțelege realitatea și viața noastră: cunoașterea duhovnicească, ce trebuie privită ca treaptă superioară a cunoașterii umane. Iar dialogul duhovnicesc devine o necesitate interioară a noastră pe care trebuie să o avem în vedere spre a fi pusă în aplicare, mai cu seamă în fața variatelor provocări ale vieții. Iată de ce „deosebirea duhurilor”, este considerată de către părinții pustiei o virtute esențială ce trebuie așezată la temelia comportamentului nostru. Fiecare zi din calendarul creștin orthodox e închinată unui sfânt, ca să ne umple viața de sfințenie, de lucrările Duhului Sfânt care străluce în cei aleși.

Pr. Mihai Mărgineanu

Apostolul duminical

Faptele Apostolilor 2, 1-11

1. Și când a sosit ziua Cincizecimii, erau toți împreună în același loc.
2. Și din cer, fără de veste, s-a făcut un vuiet, ca de suflare de vânt ce vine repede, și a umplut toată casa unde ședea ei.
3. Și li s-au arătat, împărțite, limbi ca de foc și au șezut pe fiecare dintre ei.
4. Și s-au umplut toți de Duhul Sfânt și au început să vorbească în alte limbi, precum le dădea lor Duhul a grăi.
5. Și erau în Ierusalim locuitori iudei, bărbați cucernici, din toate neamurile care sunt sub cer.
6. Și iscându-se vuietul acela, s-a adunat mulțimea și s-a tulburat, căci fiecare îi auzea pe ei vorbind în limba sa.
7. Și erau uimiți toți și se minunau zicând: Iată, nu sunt aceștia care vorbesc toți galileieni ?
8. Și cum auzim noi fiecare limba noastră, în care ne-am născut ?
9. Parți și mezi și elamiți și cei ce locuiesc în Mesopotamia, în Iudeea și în Capadocia, în Pont și în Asia,
10. În Frigia și în Pamfalia, în Egipt și în părțile Libiei cea de lângă Cirene, și romani în treacăt, iudei și prozeliți,
11. Cretani și arabi, îi auzim pe ei vorbind în limbile noastre despre faptele minunate ale lui Dumnezeu!

Duhul Sfânt, cheia Ușii prin care se intră în Casa de lumină a Treimii

Scurtă exegeză patristică- Sf. Simeon Noul Teolog

Fraților și părinților, foc este Dumnezeu [Evr 12, 29] și așa este numit El de toată Scriptura insuflată de Dumnezeu [2 Tim 3, 16], iar sufletul fiecăruia dintre noi e o candelă [Mt 5, 15; 25, 1-8 par]. Deci așa cum o candelă, chiar dacă

este plină de ulei, chiar dacă are fitil sau o altă materie inflamabilă, este, înainte de a se împărtași de foc și a fi aprinsă, cu totul întunecată, așa și sufletul, chiar dacă este împodobit în aparență cu toate virtuțile, dar dacă nu se împărtașește de foc, adică dacă nu se împărtașește de ființa și lumina dumnezeiască, este încă stins și întunecat iar faptele lui sunt nesigure; căci toate trebuie să fie înverdate și arătate prin lumină [Ef 5, 13].

«Deci cel ce are candela sufletului lui așa, adică nepărtașă focului dumnezeiesc, are nevoie mai degrabă de un călăuzitor și de o făclie care să-l lumineze și să deosebească în același timp faptele lui, și care să aibă compasiune pentru el, pentru greșelile lui [vădite de el] prin mărturisire, și să îndrepte cele făptuite de el strâmb în tot ceasul. Căci așa cum e cu neputință ca cel ce umblă în noapte să nu se lovească de ceva, așa nu este cu putință să nu cadă cel ce nu vede încă lumina dumnezeiască, după cum zice Hristos: „Dacă umblă cineva ziua, nu se lovește pentru că vede această lumină. Da că însă umblă cineva noaptea, se lovește pentru că nu are lumina întru sine” [In 11, 9-10; 12, 35]. Iar zicând „întru sine” a arătat [că vorbește de] Lumina dumnezeiască și imaterială, căci nimeni nu poate avea întru sine lumina aceasta sensibilă [a soarelui]. (...)

Deci așa cum cel ce umblă în întuneric [In 12, 35] n-are nici un folos dacă ține în mâini lămpi multe și preafrumoase, dar stinse [Mt 25, 8], căci cu ele nu se vede nici pe sine însuși nici pe altcineva, tot așa și cel căruia i se pare că are întru sine — dacă aceasta e cu putință — toate virtuțile, dar nu are în el lumina Duhului Sfânt, nici nu vede bine faptele lui, nici nu este încredințat în chip desăvârșit dacă ele sunt pe placul lui Dumnezeu, acela nu este vrednic să primească gânduri străine, chiar dacă ar fi făcut de oameni patriarh, până ce nu va avea Lumina strălucind întru sine; căci zice Hristos: „Umblați până când aveți lumina, ca să nu vă prindă întunericul, iar cel ce umblă în întuneric nu știe unde merge” [In 12, 35]. (...) „Făclia trupului este ochiul” [Mt 6, 22; Lc 11, 34]. Despre ce altceva grăiește spunând „ochi” decât, negreșit, despre minte, care nicidecum nu va deveni simplă, decât numai când va vedea Lumina cea simplă [Mt 6, 22-23; Lc 11, 34-36]. Iar Lumina simplă e Hristos. Deci cel ce are de-a pururea Lumina Lui strălucind în mintea sa, se zice că are mintea lui Hristos [7 Co 2, 16]. Deci când ochiul tău va fi așa, simplu, întreg trupul cel netrupesc al sufletului tău va fi luminat [Lc 11, 34]. Vezi deci ca nu cumva lumina din tine să fie întuneric [Lc 11, 35]; (...)

„Ușa” este Fiul — căci zice: „Eu sunt ușa” [In 7, 9] — iar „cheia” este Duhul Sfânt —, căci zice: „Luați Duh Sfânt; căroră le veți ierta păcatele se vor ierta lor, căroră le veți ține, ținute vor fi” [In 20, 22-23] —, iar „casa” este Tatăl — căci zice: „În casa Tatălui Meu sunt multe locașuri” [In 14, 2]. Ia seama deci întocmai în tâlcul duhovnicesc [theoria] al cuvântului. Deci dacă cheia nu descuie — căci zice: „Acestuia portarul îi deschide” [In 10, 3] —, ușa nu se deschide; iar dacă ușa nu se deschide, nimeni nu intră în casa Tatălui, după cum zice Hristos: „Nimeni nu intră la Tatăl, decât numai prin Mine” [In 14, 6]. (...)

Text cules de Vasilica Onofrei